

Anita - 2013/2014, Cassino, IT

Kiutazó:

Anita

Tanév:

2013/2014

Hely:

Cassino

Italy

IT

Program:

LLP/ERASMUS

"A külföldön töltött idő legfőbb újdonságát a függetlenség- és önállóságérzet jelentette, melyet eddig még sosem tapasztaltam ilyen hosszú ideig. Az olaszok vendégszeretete és barátságossága kissé meglepett. A legszorosabb viszony talán a főbérőnkkel alakult ki, számos közös vacsorán és közös programon vettünk részt családjával. Az egyetemen is számos baráttra tettünk szert."

Erasmus-ösztöndíjjal a 2013/2014-es őszi félévemet Olaszországban, Cassino városában töltöttem. A város Rómától körülbelül 100 kilométerre fekszik a hegyek között, így mint alföldről jött diáknak rendkívül nehéz volt megszokni mind a klímát, mind a hegyek látványát.

Az elsődleges kihívást a szokatlan mediterrán klíma jelentette, hiszen ősszel még augusztusi meleg fogadott minket, télen pedig a kellemes novemberi hűvösből jöttünk haza az itthoni hóborította mínuszokba.

A külföldön töltött idő legfőbb újdonságát a függetlenség- és önállóságérzet jelentette, melyet eddig még sosem tapasztaltam ilyen hosszú ideig. Az olaszok vendégszeretete és barátságossága kissé meglepett. A legszorosabb viszony talán a főbérőnkkel alakult ki, számos közös vacsorán és közös programon vettünk részt családjával. Az egyetemen is számos baráttra tettünk szert, akikkel később egy szomszédos településen, Roccaseccaban találkoztunk az iskolai kereteken kívül. Kedvességük és

vendégszeretetük, valamint érdeklődésük kultúránk és időjárásunk iránt kimeríthetetlen volt.

Ösztöndíjunkt az albérlés és rezsikifizetésére költöttük, mely körülbelül ösztöndíjunkt több mint a felét tette ki. Fennmaradó pénzünkből utaztunk, a megélhetést pedig a saját költségből fedeztük. Utazásaink alkalmával eltöltöttünk egy napot Rómában, Nápolyban, Pompeiben valamint egy kedves kis olasz városban, Ceccanóban. Ezek a kis kirándulások mindig kiszakítottak bennünket a kisváros nyugodt környezetéből.

A város legnagyobb előnye talán az volt, hogy távolságok nem igazán voltak, hiszen mindent könnyen megközelíthettünk akár gyalog is, kivéve persze a hegy tetején lévő apátságot. Az egyetem körülbelül két percre volt a lakástól, így a pihentetőbb alvás érdekében megtanultunk gyorsan elkészülni. Egy héten csak három nap kellett megközelítünk az intézményt, a fennmaradó napokban pedig tisztes távoból olvastuk a szakirodalmat a leendő szakdolgozatunkhoz. A hétköznapok általában így teltek. Az órákon a tanárok érthetően beszéltek, így a jegyzetelés nem okozott gondot, bár a vizsgákon csak az oldalukra feltöltött szakirodalmat kérdezték mindenkitől. Egy előadás háromórás volt, melyből heti két alkalmon kellett részt vennünk. A másfél órához szokott agyunknak, valamint a gyomrunknak nem kevés megterhelést jelentett a 3 órás aktív figyelem és táplálék-megvonás. A tanárok barátságosan viszonyultak hozzánk, és igyekeztek mindig figyelembe venni, hogy nem anyanyelvünk az olasz. Mindannyian értékelték, hogy megtanultuk mindazt az elméleti anyagot, mint a többi olasz diák, azzal a nehézséggel, hogy idegen nyelvként sokkal több időt vett igénybe az anyag elsajátítása.

A hétköznapok monotonitásából általában hétvégéken sikerült kiszakadnunk a korábban már említett kirándulásokkal, valamint az olasz konyha ízeinek tanulmányozásával. Többször meglátogattuk kedvenc pizzériánkat, ahol mindig segítőkész személyzet és hihetetlenül finom margherita pizza várt minket minden alkalommal. Kint tartózkodásunk alatt több pizzát is megkóstoltunk, de a legfinomabbat Sperlongában, a tengerparton ettük, ahová még október végén utaztunk el fürdeni és kagylókat gyűjteni. A leggyönyörűbb hely volt, amit láttam a tanulmányút alatt. Utána még többször visszamentünk a tengerhez Gaetában, Formiában, de egyik szépsége se közelítette meg a Sperlongai öbölét.

Egy hétvégi programként a főbérlelőnkől kért biciklikkel próbáltuk megismerni kicsit jobban a várost, így egy folyóparti bicikliúton kerékpároztunk egészen a szomszédos településig, ahol teljesen véletlenül rábukkantunk a német katonai temetőre, ami később nagyon hasznosnak bizonyult a szakdolgozatomhoz. Kutató munkákat az egyetemi könyvtár mellett az apátság könyvtára is segítette. Többször, több célból is ellátogattunk a hegyen lévő bencés apátságba. Misét hallgattunk, ellátogattunk az ott lévő helytörténeti múzeumba, szuveníreket vásároltunk.

Úgy érzem mindent összegezve hasznos és értékes tapasztalatokkal, élményekkel és kapcsolatokkal gazdagítottam a tanulmányút alatt. Köszönöm a lehetőséget!
